

«Construïm Somnis» per a les Llars

LLARS DEL SEMINARI

El somni social de Lleida

Les obres de Llars del Seminari, els 19 pisos socials que s'estan construint

al Seminari de Lleida on està previst que hi resideixin provisionalment famílies que han estat desnonades o que estan en risc d'exclusió, segueixen a bon ritme, i perquè puguin ser una realitat el més aviat possible s'ha posat en marxa la campanya «Construïm Somnis».

L'objectiu d'aquesta campanya és recaptar fons i seguir fent xarxa per donar-lo a conèixer tant a la pròpia diòcesi com a la resta de Catalunya. Aquest projecte social, que ha estat promogut pel bisbe Joan Piris sota el lema «Entre tots i totes i per al bé de tothom», va començar a gestar-se a finals de l'any 2012 gràcies a la col·laboració de voluntaris i empreses i a la recaptació obtinguda d'activitats solidàries. Actualment, ja es comencen a equipar alguns dels pisos i per donar-li l'última embranzida s'està desenvolupant aquesta campanya.

Des de finals de 2012, el projecte ha anat evolucionant. Es tractava de donar una utilitat social —vivendes per als més necessitats— a una ala de l'edifici de l'antic Seminari que des de feia dues dècades estava en desús. Després de la creació de diferents comissions, les obres van començar el passat 3 de març amb l'enderroc de tots els envans i amb la construcció de la caixa de l'ascensor. Poc a poc, les obres han anat

avançant i, des de finals de novembre, ja s'estan equipant alguns dels pisos i s'està enllestint el pis pilot, ubicat a la quarta planta.

La campanya «Construïm Somnis» va començar a principis del mes d'octubre i el tret de sortida el van donar un grup de polítics, al conèixer de primera mà com estaven evolucionant les obres i voler col·laborar econòmicament. A més, s'ha millorat la pàgina web (www.llarsdelseminari.org) on els interessats poden anar conei-

xent les últimes novetats i consultant tot el relacionat amb el projecte. També, per tal d'impulsar la seva presència a les xarxes socials i promocionar donacions, s'han gravat tres anuncis publicitaris protagonitzats per la periodista lleidatana Mari Pau Huguet.

Podeu fer els vostres donatius per a aquest projecte solidari mitjançant la banca ètica Triodos Bank, al número de compte: ES12-1491-0001-2320-4606-5120.

També podeu fer-ho en persona a Càritas Diocesana de Lleida (Pl. de Sant Josep, 2) fent esment de la finalitat del donatiu.

Marta Mas

AJUDANT A VIURE

Diumenge de la Sagrada Família

En una de les seves homilies, el papa Francesc deia que és incalculable la força i la càrrega d'humanitat que hi ha en una família: l'ajuda mútua, l'educació dels fills, les relacions que maduren a mesura que creixen les persones, les alegries i les dificultats compartides.

Aquest diumenge tenim una bona ocasió per a revifar el convenciment que l'amor de Jesús, que ha beneït i consagrat la unió dels esposos, és capaç de mantenir i renovar aquest amor i l'alegria de caminar junts en aquest viatge compromès, de vegades difícil i complicat, que és la vida.

Certament no podem ignorar la situació complexa de la societat i les dificultats socials i culturals que avui pesen sobre la vida matrimonial i familiar, en un món de desigualtat i d'injustícia social, de consumisme per a alguns i de pobresa per a molts. Però és també motiu de goig el testimoni dels nombrosos matrimonis i famílies cristianes que viuen feliçment.

En la celebració del Diumenge de la Sagrada Família, donem gràcies a Déu per tants germans i germanes que busquen la felicitat de la seva vida en un vincle durador entre un home i una dona, juntament amb els fills engendrats en la seva unió. L'objectiu fonamental de la proposta cristiana sobre la família segueix sent «l'alegria de l'Evangeli» que omple el cor i la vida sencera d'aquells que es troben amb Jesús i es deixen salvar per Ell, experimentant l'alliberament del pecat, de la tristesa, del buit interior, de l'aïllament.

En la varietat dels contextos socioculturals que vivim existeix un consens sobre el fet que matrimoni i família són un patrimoni que cal custodiar i promoure. Per això, quan l'Església anuncia el valor i la bellesa de la família, fa un gran servei a una societat que té necessitat de ser il·luminada amb la llum de l'esperança i de la misericòrdia (cf. *Gaudium et spes* 1; i *Evangelii gaudium* 1.119.198).

En la primera fase del Sínode extraordinari sobre la Família (octubre proppassat) s'ha parlat de la família com a escola d'humanitat, perquè és escola d'amor en la vida i en el creixement de la persona; escola de socialitat, perquè fa créixer a la persona en el desenvolupament de les seves capacitats de socialització i en la construcció de la societat; escola de vida eclesial, que educa a viure en la comunió de l'Església i a ser protagonistes actius d'aquesta; escola de santificació, en la qual s'exerceix i s'alimenta el camí de santedat de pares i fills. És evident que una nova cultura de la família pot ser el punt de partida per a una renovada civilització humana.

La fase preparatòria d'aquest Sínode es va desenvolupar escoltant el sentir de bisbes, preveres, diaques i fidels laics, individualment o associats, que van poder manifestar el seu sentir amb llibertat i sinceritat sobre les qüestions més vives de la família en el nostre temps. També aquesta experiència de participació ens dóna esperança, i estem convençuts que és necessària per fer créixer la comunió i buscar el millor per a tots.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

FELICIANO MERINO

Una dona com un temple

La doctora en filosofia del dret Feliciano Merino, especialista en la figura de la filòsofa jueva Edith Stein, dirigeix el Centre d'Estudis de la Dona Maryam, de Granada. Recentment, ha publicat amb Marcelo López —el seu marit— *Francisco, el Papa manso*, una biografia completa sobre la vida i el pensament de l'actual pontífex.

Per què neix i quins són els objectius del Centre Maryam?
Respon a l'exigència d'una reflexió sobre la dona en la societat actual des de la tradició catòlica i oberta a les aportacions de qualsevol altra tradició o ciència contemporània. Pretén ser una ajuda eficaç per a les dones en tots els aspectes de la seva vida: laboral, familiar, de desenvolupament interior..., sense pretensions ideològiques.

Edith Stein és una dona de referència per a vostè.

Què li aporta el seu testimoni?
És una dona com un temple. Una buscadora incansable de la veritat que va descobrir en la fe la resposta que era més fidel al seu desig de trobar el significat del món i de l'home mateix. Va donar testimoni de fidelitat a la seva condició femenina i a la seva humanitat, fins i tot davant el terror de l'holocaust nazi. Quan Joan Pau II la va declarar copatrona d'Europa crec que va voler que ens fixéssim en el seu compromís amb la veritat com a dona i com a catòlica.

Què destaca del papa Francesc?

Quan el vaig conèixer vaig quedar captivada pel compromís que sempre va mantenir amb els més necessitats i amb els perseguits per la dictadura militar argentina. Va salvar moltes vides i es va enfrontar a les màfies del tràfic de persones amb finalitats d'exploració laboral o sexual.

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Els ultratjats

Oh Mare, Maria: Quantes persones ultratjades i ofeses en aquest món! Les veig cada dia —homes, dones, infants.

Et demanem amor i tendresa, i un cor net i pur.

Concedeix als perseguits força i esperança, i ensenya'ns a no maltractar cap criatura teva —meravelloses criatures— en què el Pare del cel ha infós la vida. Amén.

Mare Teresa de Calcuta

HECHOS DE VIDA

«Los santos inocentes»

Es una mujer joven. Se llama Sholi. Atiende y cuida a personas mayores de una residencia.

Hay algunos ancianos enfermos que a veces pierden la memoria y viven desorientados.

Ella me cuenta de un anciano:

—«Le trato como si fuera algo mío. Está ido mentalmente, pero lo hago como si fuera mi abuelo. Hay días en que después de darle la comida en la boca, con todo el cariño y ternura de que soy capaz... —no se si recobra la lucidez—, me besa la mano como signo de agradecimiento. Al entrar cada mañana me digo: «Esta es mi casa. Vas a trabajar con amor.»

Péguy decía:

«Los santos inocentes. Yo les amo. Y esto basta. Tal es la jerarquía de mi gracia.»

Recuerdo que Mons. Ancel, obispo auxiliar de Lyon, el obispo de los sacerdotes obreros que vivió durante años en un asilo de ancianos, como uno más de los allí recogidos, afirmaba:

—«Cuando se habla o se quiere hablar de Dios, no basta con aludir a su amor. Hay que testimoniar, también, su gran ternura.»

M. Teresa de Calcuta hizo una llamada para trabajar en favor de los que están solos. Dijo:

—«Hoy la enfermedad mortal no es el cáncer, la lepra, la tuberculosis o el sida, sino la sensación de ser marginado, de no ser bien tratado y de no ser amado.»

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

San Francisco de Asís y el belén

En la época de san Francisco de Asís pugnaban los que querían una espiritualidad libre de los lastres materiales y los que defendían una religión alineada con los poderosos. En este contexto, Francisco introduce la práctica del belén. Esta costumbre nos recuerda que Dios se ha hecho carne y, a la vez, que no se revela en el poder humano sino en la pobreza.

Quisiéramos ver nacer a un Mesías victorioso, capaz de batiarse en duelo con nuestros adversarios. Sin embargo, la estrella nos conduce a un pesebre, a un establo en las afueras de cualquier parte.

Ante la pequeñez del Hijo de Dios se cierran las puertas de las posadas, pero se abren las del corazón de unos pastores. Se abren los ojos de unos Magos venidos de lejos, pero se cierra la magnanimidad de un rey convertido en un tirano sanguinario.

El Evangelio es el anuncio de una vida nueva que está naciendo en Belén de Judá (Is 43,19), pero también en todo aquel que se deja habitar por la Palabra.

Josep Otón

La mística de la Palabra, Editorial Sal Terrae del Grupo de Comunicación Loyola

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

29. □ Dilluns (lit. hores 1a setm.) [1Jn 2,3-11 / SI 95 / Lc 2,22-35]. Sant Tomàs Becket (1118-1170), bisbe de Canterbury i mr.; sant David (s. xix aC), rei de Judà i d'Israel, i profeta, conqueridor de Sió; sant Tròfim, bisbe.

30. □ Dimarts [1Jn 2,12-17 / SI 95 / Lc 2,36-40]. Sant Mansuet, mr.; sant Rainer, bisbe; santa Anísia, mr.; sant Fèlix I, papa (269-274) i mr.; beat Raül, abat.

31. □ Dimecres [1Jn 2,18-21 / SI 95 / Jn 1,1-18]. Sant Silvestre I, papa (romà, 314-335) i mr. Santa Coloma, vg. i mr.; santa Melània la Jove; sant Sabinià, bisbe i mr.

1. □ † Dijous [Nm 6,22-27 / SI 66 / Ga 4,4-7 / Lc 2,16-21]. Capvuitada de Nadal: santa Maria, Mare de Déu. Imposició del Nom de Jesús, també Emmanuel o Manuel (Manel). Mare de Déu de Begoña. Sant Concordi, prev. i mr.; santa Eufrosina, vg.; sant Almaqui, mr.

2. □ Divendres [1Jn 2,22-28 / SI 97 / Jn 1,19-28]. Sant Basili el Gran (330-379), bisbe de Cesarea de la Capadòcia, i sant Gregori Nacianzè (330-390), bisbe de Constantinoble, doctors de l'Església. Mare de Déu, Auxili dels cristians; commemoració de la vinguda de la mare de Déu a Saragossa; sant Macari, abat; sant Isidor d'Antioquia, bisbe i mr.; sant Adelard (753-826), abat, cosí de Carlemany; santa Emma, vg.

3. □ Dissabte [1Jn 2,29-3,6 / SI 97 / Jn 1,29-34]. Sant Anter, papa (grec, 235-236) i mr.; santa Genoveva (s. v), vg., patrona de París; sant Fulgenci, bisbe (agustinà); sant Daniel, mr.; sant Atanasi (o Tannari), mr.; sant Josep-Maria Thomasi, prev. teatí, cardenal; beat Alan de Solminiac, bisbe.

4. □ † Diumenge vinent, II després de Nadal (lit. hores: 2a setm.) [Sir 24,1-4.12-16 / SI 147 / Ef 1,3-6.15-18 / Jn 1,1-18 (o més breu: Jn 1,1-5.9-14)]. Sant Rigobert, bisbe; sant Odiló, abat de Cluny (†1048); santa Isabel-Anna Seton, rel. paüla, dels Estats Units; beata Àngela de Foligno, rel. terciària franciscana; santa Genoveva Torres, vg.

LA SAGRADA FAMÍLIA

► Lectura del llibre del Gènesi (Gn 15,1-6;21,1-3)

En aquells dies, el Senyor va fer sentir la seva paraula a Abraham en una visió i li digué: «No tinguis por, Abraham: jo sóc el teu protector. La teva recompensa serà molt gran». Abraham li respongué: «Senyor, Déu meu, què em donareu? Jo me'n vaig sense fills, i l'hereu de casa haurà de ser Elièzer de Damasc». Abraham afegí: «No m'heu donat descendència i el meu hereu haurà de ser un dels meus servidors». Llavors el Senyor li va fer sentir la seva paraula i li digué: «No serà pas aquest el teu hereu: serà el fill que naixerà de tu». Després el Senyor el va fer sortir a fora i li va dir: «Mira el cel i posa't a comptar les estrelles, a veure si les pots comptar; doncs, així serà la teva descendència.» Abraham cregué en el Senyor i el Senyor ho tingué en compte per donar-li una justa recompensa. El Senyor visità Sara tal com havia dit, i va complir en ella allò que havia promès. Sara va concebre i va donar un fill a Abraham a les seves velleses, just al temps que Déu li havia predit. Abraham va posar el nom d'Isaac al fill que li havia nascut, que Sara li havia infantat.

► Salm responsorial (104)

R. *El Senyor, el nostre Déu, recorda sempre l'aliança.*

Enaltiu el Senyor, proclameu el seu nom, / feu conèixer entre els pobles les seves gestes. / Dediqueu-li càntics, acompanyeu-los amb cítares, / feu l'elogi de les seves meravelles. R.

Glorieu-vos del seu nom sagrat, / alegreu-vos els qui busqueu el Senyor. / Penseu en el Senyor i en el seu poder, / busqueu sempre la seva presència. R.

Recordau les meravelles que ell obrà, / els seus prodigis i les seves decisions. / Descendents d'Abraham, el seu servent, / fills de Jacob, el seu elegit. R.

Recorda sempre l'aliança, / la promesa feta per milers de generacions, / l'aliança pactada amb Abraham, / el jurament fet a Isaac. R.

► Lectura de la carta als cristians hebreus (He 11,8.11-12.17-19)

Germans, gràcies a la fe, Abraham, quan Déu el cridà, obeí a la invitació d'anar-se'n a la terra que havia de posseir en herència. Sortí del seu país sense saber on aniria.

Gràcies a la fe, igual que Sara, que era estèril, Abraham obtingué la capacitat de fundar un llinatge, tot i la seva edat avançada; i és que va creure en la fidelitat de Déu que li ho havia promès. Per això d'un sol home, ja caduc, en nasqué una descendència tan nombrosa com les estrelles del cel i com els grans de sorra de les platges de la mar.

Gràcies a la fe, Abraham, posat a prova, oferí el seu fill Isaac. I era el seu fill únic que oferia, el que havia rebut les promeses. Déu havia dit d'ell: Per Isaac tindrà la descendència que portarà el teu nom. Però Abraham confiava que Déu seria prou poderós per ressuscitar un mort. Per això recobrà el seu fill, com una prefiguració d'aquesta veritat.

► Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 2,22-40) (Versió abreujada)

Passats els dies que manava la Llei de Moisès referent a la purificació, els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor.

I quan hagueren complert tot el que ordenava la Llei del Senyor, se'n tornaren a Galilea, al seu poble de Natzaret. El noi creixia i es feia fort, era entenimentat i Déu li havia donat el seu favor.

► Lectura del libro del Génesis (Gn 15,1-6;21,1-3)

En aquellos días, Abrahán recibió en una visión la palabra del Señor: «No temas, Abrahán, yo soy tu escudo, y tu paga será abundante.»

Abrahán contestó: «Señor, ¿de qué me sirven tus dones, si soy estéril, y Eliezer de Damasco será el amo de mi casa?» Y añadió: «No me has dado hijos, y un criado de casa me heredará.»

La palabra del Señor le respondió: «No te heredará ese, sino uno salido de tus entrañas.»

Y el Señor lo sacó afuera y le dijo: «Mira al cielo; cuenta las estrellas, si puedes.» Y añadió: «Así será tu descendencia.» Abrahán creyó al Señor, y se le contó en su haber.

El Señor se fijó en Sara, como lo había dicho; el Señor cumplió a Sara lo que le había prometido. Ella concibió y dio a luz un hijo a Abrahán, ya viejo, en el tiempo que había dicho. Abrahán llamó al hijo que le había nacido, que le había dado Sara, Isaac.

► Salmo responsorial (104)

R. *El Señor es nuestro Dios, se acuerda de su alianza eternamente.*

Dad gracias al Señor, invocad su nombre, / dad a conocer sus hazañas a los pueblos. / Cantadle al son de instrumentos, / hablad de sus maravillas. R.

Glorias de su nombre santo, / que se alegren los que buscan al Señor. / Recurrid al Señor y a su poder, / buscad continuamente su rostro. R.

Recordad las maravillas que hizo, / sus prodigios, las sentencias de su boca. / ¡Estirpe de Abrahán, su siervo; / hijos de Jacob, su elegido! R.

Se acuerda de su alianza eternamente, / de la palabra dada, por mil generaciones; / de la alianza sellada con Abrahán, / del juramento hecho a Isaac. R.

► Lectura de la carta a los Hebreos (Hb 11,8.11-12.17-19)

Hermanos:

Por fe, obedeció Abrahán a la llamada y salió hacia la tierra que iba a recibir en heredad.

Salió sin saber adónde iba. Por fe, también Sara, cuando ya le había pasado la edad, obtuvo fuerza para fundar un linaje, porque juzgó digno de fe al que se lo prometía. Y así, de uno solo y, en este aspecto, ya extinguido, nacieron hijos numerosos como las estrellas del cielo y como la arena incontable de las playas.

Por fe, Abrahán, puesto a prueba, ofreció a Isaac; y era su hijo único lo que ofrecía, el destinatario de la promesa, del cual le había dicho Dios: «Isaac continuará tu descendencia.»

Pero Abrahán pensó que Dios tiene poder hasta para resucitar muertos. Y así, recobró a Isaac como figura del futuro.

► Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 2,22-40) (Versión abreviada)

Cuando llegó el tiempo de la purificación, según la ley de Moisés, los padres de Jesús lo llevaron a Jerusalén, para presentarlo al Señor.

Y cuando cumplieron todo lo que prescribía la ley del Señor, se volvieron a Galilea, a su ciudad de Nazaret. El niño iba creciendo y robusteciéndose, y se llenaba de sabiduría; y la gracia de Dios lo acompañaba.

La Purificació, pintura de Luis de Vargas (1505-1567). Museu de Belles Arts de Sevilla

COMENTARI

La família, petita Església

Per a la família d'avui, pare, mare i fills, què pot significar la Sagrada Família de Natzaret, Jesús, Josep i Maria?

L'Església i el món d'avui es demanen, avui més que mai, quin és el pla de Déu sobre la família. El Sínode sobre la família ha fet emergir alguns grans valors que manifesten la presència de Déu com el creixement de la llibertat i de la responsabilitat en la paternitat i en l'educació, la igualtat de drets entre home i dona, l'obertura al diàleg amb la gran i tan variada família humana...

Però també es constaten molts fracassos en l'amor, la degradació de la sexualitat, la visió hedonista

de la vida que porta a l'afebliment i fins i tot al trencament de les relacions i dels lligams familiars i a molt de sofriment. Però la família de debò és un lloc on s'experimenta l'amor i el perdó: és escola de generositat, de compartir, de responsabilitat que fa superar l'individualisme.

Diu el papa Francesc: «Una casa per cada família. No hem d'oblidar mai que Jesús nasqué en una establida perquè a l'hostal no hi havia lloc, que la seva família va haver d'abandonar la pròpia casa i fugir a l'Egipte perseguida per Herodes.» Avui en són tantes, de famílies sense casa, perquè no l'han tinguda mai o perquè l'han perduda per diversos motius. Família i casa van de bracet! Però un sostre, perquè sigui una casa, ha de tenir també una dimensió co-

munitària: el barri. I és precisament en el barri on es comença a construir aquesta gran família de la humanitat, a partir d'això que és més immediat, des de la convivència amb el veïnat.

Avui vivim en immenses ciutats que es mostren modernes, i es nega una casa a milers dels nostres veïns i germans, fins i tot infants, als quals s'anomena elegantment *persones sense residència fixa*. Jesús, Josep i Maria van experimentar el desnonament a Betlem. Simeó, al temple de Jerusalem, profetitzava que l'ombra de la creu ja plana per la vida de Jesús i el cor de Maria. Jesús passarà la major part de la vida a Natzaret, on aprendrà a parlar, a caminar, a pregar, a treballar.

Ignasi Ricart, claretià

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Àrea de Litúrgia i Espiritualitat

Departament de Pelegrinatges

La missió del Departament és organitzar sortides a llocs significatius del món cristià, com Terra Santa, Fàtima, Roma... Aquests llocs són escollits de forma més o menys periòdica. També s'afavoreix la participació en esdeveniments eclesials singulars, com les beatificacions o canonitzacions, o aniversaris importants, com aquest any, el cinquè centenari del naixement de santa Teresa de Jesús.

Els pelegrinatges no són simplement sortides turístiques. S'intenta des del Departament diocesà que tots els participants visquin intensament la lliçó de l'esdeveniment que se celebra, o del lloc sant que es visita. A més, es procura —i s'aconsegueix— un ambient de germanor entre tots els participants. I això fa que tots gaudeixin més intensament dels llocs, paisatges, monuments... que la sortida o pelegrinatge comporta.

El Departament de Pelegrinatge, amb bon encert, forma part de l'Àrea de Litúrgia i Espiritualitat. Un pelegrinatge és una manera senzilla d'arribar a Déu, a través de la natura, dels llocs sagrats, de la mirada contemplativa d'imatges entranyables, de la convivència entre germans... Són elements de pietat que l'Església, Mare i Mestra, sempre ha procurat.

Mn. Joan R. Ezquerro

Homenatge a Mn. Jesús Tarragona

La segona Jornada de Museus i Patrimoni de l'Església a Catalunya ha estat el marc per retre homenatge a Mn. Jesús Tarragona. L'homenatge s'ha celebrat, el 20 de novembre, al Museu de Lleida Diocesà i Comarcal. El director del Museu Episcopal de Vic, Josep M. Riba, ha estat el primer

en glossar la figura de Mn. Jesús. Després de rebre una sèrie de presents per part de les institucions i de descobrir la placa que dona el seu nom al saló d'actes del Museu, s'han reprès les ponències que han anat a càrrec de Montserrat Macià, directora del Museu de Lleida, i de Ximo Companys, delegat del Patrimoni artístic del Bisbat. En l'acte, Mn. Jesús ha estat acompanyat per familiars i amics, els quals han aprofitat per felicitar-lo.

Infància Missionera a les Borges Blanques

El dia de Santa Cecília, hem tingut la primera trobada del curs amb els nens de les Borges Blanques que volen formar part del grup de la Infància Missionera de la nostra Unitat Pastoral. En total 14 nens, entre els 7 i 12 anys, i 3 monitors ens hem aplegat a la rectoria de les Borges per a descobrir junts aquesta aventura de ser infants missioners. Estem preparant una representació musical amb la qual portar el missatge de l'alegria de Jesús als nens de catequesi i als seus familiars en una trobada interparroquial que celebrarem aviat. A la pregunta de com podem ajudar els nens que pateixen per la fam, les malalties, la guerra i altres penúries... els petits missioners de les Borges han anat expressant diverses solucions que intentarem posar en pràctica com a grup. Les trobades les farem cada 15 dies, els dissabtes d'11 a 13 h.

Nomenaments

El Sr. Bisbe ha fet els següents nomenaments:

—Mn. Ramon Prat i Pons, vicari general de la diòcesi de Lleida, cessa com a rector «in solidum» de la Unitat Pastoral agermanada formada per les comunitats parroquials

de Mare de Déu del Pilar i la Magdalena de la ciutat de Lleida, i passa a la situació d'adscrit de la mateixa unitat.

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

Dies feiners de 10 a 14 h i de 16 a 19 h

Dissabtes de 10 a 14 h

Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

- Diumenge, 28 de desembre. Sagrada Família.
- Dijous, 1 de gener. Diada de la Pau.

—Els esposos Srs. Joan i Conxita Claverol-Pozas i el Sr. Albert Puchol, són nomenats Laics en Missió per la Unitat Pastoral formada per les comunitats parroquials d'Alfés, Alcanó, Sunyer i Torres de Segre. Formaran equip amb el diaca Mn. Julián Manzano i el prevere Mn. Xavier Batiste que farà de moderador.

Missa pel 800 aniversari del pas de sant Francesc per Lleida

El Santuari de Sant Antoni de Pàdua ha acollit a finals de novembre, la Missa d'Acció de Gràcies pel 800 aniversari del pas de sant Francesc d'Assís per la ciutat. Durant l'Eucaristia, presidida pel pare Joaquim Recasens, s'ha glossat la vida de sant Francesc tot recordant alguns capítols referents al seu pas per ciutats properes i per Lleida. En acabar, la comunitat franciscana ha lliurat a la ciutat una reproducció del fresc de Giotto *El miracle de Lleida*, que es troba a la Basílica de Sant Francesc, a Assís.

AYUDANDO A VIVIR

Domingo de la Sagrada Familia

En una de sus homilias, el papa Francisco decía que la fuerza y la carga de humanidad que hay en una familia es incalculable: la ayuda mutua, la educación de los hijos, las relaciones que maduran a medida que crecen las personas, las alegrías y las dificultades compartidas.

Este domingo tenemos una buena ocasión para revivir el convencimiento de que el amor de Jesús, que ha bendecido y consagrado la unión de los esposos, es capaz de mantener y renovar ese amor y la alegría de caminar juntos en este viaje comprometido, a veces difícil y complicado, que es la vida.

Ciertamente no podemos ignorar la situación compleja de la sociedad y las dificultades sociales y culturales que hoy pesan sobre la vida matrimonial y familiar, en un mundo de desigualdad y de injusticia social, de consumismo para algunos y de pobreza para muchos. Pero es también motivo de alegría el testimonio de los numerosos matrimonios y familias cristianas que viven felizmente. En la celebración del Domingo de la Sagrada Familia, damos gracias a Dios por tan-

tos hermanos y hermanas que buscan la felicidad de su vida en un vínculo duradero entre un hombre y una mujer, junto con los hijos engendrados en su unión. El objetivo fundamental de la propuesta cristiana sobre la familia sigue siendo «la alegría del Evangelio» que llena el corazón y la vida entera de aquellos que se encuentran con Jesús y se dejan salvar por Él, experimentando la liberación del pecado, de la tristeza, del vacío interior, del aislamiento.

En la variedad de los contextos socioculturales que vivimos existe un consenso sobre el hecho de que matrimonio y familia son un patrimonio que hay que custodiar y promover. Por eso, cuando la Iglesia anuncia el valor y la belleza de la familia, hace un gran servicio a una sociedad que tiene necesidad de ser iluminada con la luz de la esperanza y de la misericordia (cf. *Gaudium et spes* 1; y *Evangelii gaudium* 1.119.198).

En la primera fase del Sínodo extraordinario sobre la Familia (octubre pasado) se ha hablado de la familia como escuela de humanidad, porque es escuela de amor en la vida y en el crecimiento de la persona; es-

cuela de socialidad, porque hace crecer a la persona en el desarrollo de sus capacidades de socialización y en la construcción de la sociedad; escuela de vida eclesial, que educa a vivir en la comunión de la Iglesia y a ser protagonistas activos de esta; escuela de santificación, en la que se ejerce y se alimenta el camino de santidad de padres e hijos. Es evidente que una nueva cultura de la familia puede ser el punto de partida para una renovada civilización humana.

La fase preparatoria de este Sínodo se desarrolló escuchando el sentir de obispos, presbíteros, diáconos y fieles laicos, individualmente o asociados, que pudieron manifestar su sentir con libertad y sinceridad sobre las cuestiones más vivas de la familia en nuestro tiempo. También esta experiencia de participación nos da esperanza, y estamos convencidos de que es necesaria para hacer crecer la comunión y buscar lo mejor para todos.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: ES98-0081-0455-94-0006223737